

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

ידוקפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

אמנם באין סוף ציה וציה אין לו השפחה לטוס דבר והכל
 שיה לערך גדולתו ורוממותו כי כמו שאין לו ערך דמיון
 עם השלשול קצו שנים כן אין לו ערך ודמיון עם השר
 הגדול ששטרפים וחיות ואופני הקודם והכל שיה אללו
 בערך אחד והוא הק אחד בכל דמיונות ועדין ציור הרב
 הדיק וכו' ר' **משה לוב** ז"ל ונאסר ציור אורו אל עי
 הדמיוני ואסיה יאמר קדוש ונולת ואסיה לכאורה יאר
 לשון הוא ולפי סכיל כיחא ושיעור הכחוצ עזיה אל וני הדמיוני
 פוחם לכל הדברים שהדמיוני אחיה הכל בקוה גדר אחד
 כי אין לי יחוס ודמיון לזה כמו לזה והוא ואסיה כלומר
 אחיה הכל בשוה עכ"ל :

פקודי

(עיקר פרשה חקר ונאצר ונאלתי בהלקטנים כיו
 ח"ח ז"ל והעתקתי לכאן) :

אלה

פקודי הושטן וגו' אמרו רז"ל בשעת גזיר ונלחמ
 הושטן כחן ונשה רציו ע"ה חשבון ומסקר ומכל
 דבר צדדי שלא יחדוהו חיו ועליו הכחוצ אומר והאיש
 ונשה עכיו וגו' עכ"ל : אמנם לא כן עושים הפרנסים
 שצונויט הם עושים הסיפוך שנהגה על הליצור ומסחר
 עסקיו והנהגתו ונפני הליצור ואיש חולה להארות להם
 השבין וגורם על ידי זה לער גדול להליצור : והרצה יש
 לזכר ונאלו הפרנסים ואין כאן וקויו וכחצו צו"ח וכבר
 האריך בזה הרב הגאון בצכור טור בנסכת קטנה ע"ש :
 ע"כ יקחו הפרנסים רחיה ונשה רציו ע"ה כי וני לנו
 גדול יותר ונוני אעפ"כ כחן בעלנו השבין וכל דבר צדדי שלא
 תסדוהו חיו וגם שלא ילער להליצור ויזכו על ידי זה
 לרצ טוב הלפון לעו"ה :

ובצלאל

עשה אה כל אשר היה ר' וגו' ופרש"י ז"ל
 אפילו דברים שלא אמר לו רבו הסכימה
 דעתו לונה שכלומר לנשה צסוי וכו' כי נשה אמר תחלה
 כלים ואח"כ ונשכן וכו' א"ל בללאל ונכה העולם תחלה ציה
 ואח"כ כלים וכו' א"ל בלל אל היה וכו' ע"כ ואין הצנה
 לדברים כי אך יעלה על הדעת שיהפוך ונשה רצויה דברי
 אלהים חיים ועיד שישכיל בללאל יוחר ונוי שהכחוצ העיד
 על ו לא קס צ"י כושה. אמר ג"ש ע"פ ו"ש צספר אור החיים
 הקדוש ז"ל בצראשית על אמרו דבר ד' שמים נעשה וצרוח
 פין כל לבאם וידוע עבד הודבר שפרוח קודם להדיצור
 וא"כ ונשנוע שהולאכים כצראו קודם לשמים וצאונה שמים
 קדונו כי הולאכים לא כצראו עד יום שני אמנם ד' יסול
 עשות ויה שא"ל לצפר ורם להיות הדיצור קודם להרוח
 עכ"ל בקיטור : והנה להסביר דברים אלו איך לרעהו אי
 אפשר כי היה לריך להגשים הדבר צדדי לטכך און וסיז

חיו מוקף צנעויות ועל כזה אמרו ז"ל אין מוסרין ראשי
 פרקים כי אם לחכם וצין בדעתו סיני שיש צו רוח הקדוש
 שהוא דבר למעלה מהטבע ולאיס כזה אפשר להטי' הדברים
 על נכונם והנה שמים וארץ ומכונים צסם ציה ולבאם
 עכורים צסם כלים ורחיה ננשה שונלחתי כחוצ צכ"י קצב
 הגאון וכו' ונשה **יעקב** מ"אצ"י ז"ל כתב לפי דרכו על
 אמרו כה אמר ד' אל דרך הגוים אל חלגוהו ונאחות
 השמים אל תחמו כי יחמו הגוים ונהמה וגו' ואך נקטק זה
 לזה הוא עפ"י דבריהם ז"ל יהסע שאיור לשמש דום ולירח
 בענן אילון שהטיצו איך נכיה מלויי הצורא אלוהי שכלטונו
 ללכת ולכסר צרק ע וכו' והטיצו יהסע עבדא זכיהא דאבא
 אח שכלומר צרוך אצרים וגו' קונה שמים וארץ ונולת קונה
 שמים חוצר על אצרים שנגודל לדקתו עסק הקב"ה לידן
 שמים וארץ וכו' ע"כ : ונמה אמרו רז"ל אין נוזל לישראל
 ר"ל שהם צרעות ישראל להנהיגם ברטנס עפ"י טענה זו
 עבדא זכיהא דאבא אח והנה חלקו רז"ל (פסחים לד) חכמי
 ישראל אמורים בגבל קצוע ומולות חחרם וחכמי
 עכ"ה אמורים בגבל חוצר ומולות קצועים וכו' והנה סקקה
 הושטה בצצא צצרא הנוכר ציה לחציו וכו' כל דבר
 הקצוע אכל לא דבר הנועלעטל וכו' הנה לחכמי ישראל
 שהגבל קצוע צעה שנסקר הקציה קנין שמים וארץ להצרהם
 אציו ע"ה סוסר גם הגבל ענו כי הוא דבר הקצוע ומנוילא
 כל לצאי השמים ונערכותיהם והנולת הכל בכלל הוכיחה
 כי בולם עפילים להגבלל הקצוע והוא נווכר בכלל הציה
 שהם שמים וארץ ומנוילא אין לישראל לירח ונאחות השמים
 כי הם עבדא זכיהא דאבא ונש"כ לדברי חכמי עכ"ה
 שהגבלל חוצר והוא דבר הנועלעטל לא היה בכלל הוכיחה
 וז"ה כה אמר ד' מדרך הגוים אל חלגוהו לומר כדבריהם
 שהגבלל חוצר אלא כחכמי ישראל שהגבלל קצוע ואז ומנוילא
 ונאחות השמים אל תחמו וגו' עכ"ל הרי ונכלל דברי הגאון
 סכ"ל יש לכנות שמים וארץ לציה ולבצאיהם צסם כלים
 והנה ונעשה הושטן היה דונחא לצראח שמים וארץ כו"ש
 צזהר הקדוש עלי שעים עונדים וגו' הדא הוא דכתיב
 שרפים עונדים וגו' ע"ש והנה צסדר עשיות הושטן היה
 לריך קדיונה ציה להכלים כנוו צועקה צראשית וזה היה ע"י
 שהדיצור קודם להרוח ככ"ל צאור החיים הקדוש ז"ל ויה שאי
 אפשר לצפר ורם להסבילו אם לא וני שחלק לו הקציה הכונה
 והצונה לחסיו ונשצות שהוא לנעלה מהטבע ובצצא ונשה
 לנחה לבללל ונעשה הושטן לא היה אפשר לי להסבירו
 והיה לריך להפך להפך הארון ויה שאפשר לצפר ורם להסבילו
 ולהסבירו : אמנם בלללל כחולל צאונה צכונה וצכונה
 וצדעה וידע לירופי אוחיות שצנה כצראו שמים וארץ הסכיל
 הדבר והיה חכם ונצין ונעשה ענין העווק צונה שהדיצור
 קדם להרוח והטיצו כצצונתו שלריך להיות ציה תחלה להיות
 קודם הדיצור לחמו והטיצו לו נשה בלל אל היית צוודאי כך
 הוא ולא ידעתי גדול חכמתך שכתב ד' אל עולם :

דבריו הטיב והנעתיק הספר אשר צבילה וצריעה כחצ' וקופר . אחרי שפר . ותיבז לר' ונשור פר :

דרשו מעל פתיחת הספר וקראו וזה שכתבתי עם צעת שהעתיקו הספר ונלחתי בכמה וקיוותי נחוק . וגם כמחקר השבחים והתוארים וההלדיקים וכו' ועצור זה גמתי כלצי לכחצ' בכל הנוקיונות בלשון ונהרצ' הלדיק וכו' שאן עם ועתה בחתי להסוף כי יותר ונעשרים שפה שהספר הזה היה חשוב בכל הדרך והיו נמשכותו צו ידי וים ולכתי לא ידעתי וקיוווי חיה ועצור בן נוחק כמות וקיוותי ונהספר כמה וכמה שורות וסיבות . וגם ננחק השבחים והתוארים וההלדיקים ואיש יודע מי הוא זה אשר ערצ' את לבו לבשה אל הספר ולשליח ידו בהספר ולנוחק ננחתי כל הדברים הכל . וגם כחצ'ו כמה דפין על חלי צבין כ"י ח"א ז"ל ונכונה פרסיות צדילוב . חונס ונהספר שנות לאצדו י דפין כ"י ח"א ז"ל ונשונטה פרסיות ציחד הייט ונחלי פרטה בשלה עד חלי פרטה ויקרר כמו שלייתי אל כל פרטה ופרטה וחבל על דאצדן וכו' . צעצור זה אמרתי להצ' צכאן חיזה לקועים יקרים ונלדיקים ונפורסוים ונה שנלחתי לחצ' ח"א ז"ל . צכ"י ח"א ז"ל . ולחצר אלל ספר שנות צכדי לעלחות כ"י :

מהרב הלדיק הנפורקים וכו' ר' ישראל וריון כי כחצ' וחורה לדיקים באור כינה וכו' ודרך רעעים באפילה וגו' כי דרך הייט דרך הכבשה לרבים . וחורה הייט דלא כחשין צי רגלן כו"ש צוהר הקדוש (ויקהל רע"ו) והנה הלדיקים יס להם שזיל ונסלול לעצדות ו' ונה דלא כחשין צי רגלן והשזיל רל"ו צעיני הצורה צ"ה וצ"ש כאילו עסקו באורייתא דזהו דרך הכבשה דכחשין צי רגלן ו"ח וחורה לדיקים הייט שזיל ונסלול שלהם רל"ו להקצים באור כונה דזהו החורה קורוי כנה . אלל דרך רעעים באפילה הייט אפילו צלם הוא עסקו צתורה דזהו דבר הכבש' ודרך הונלך הוא ג"כ באפילה כי לא זכה נעשה לו קס הנות ומשאיכ הלדיקים נעשה להם קס חיים עכ"ל :

מהרב הלדיק וכו' **מאפטא** כ"י שאמר צעס הרצ' הלדיק וכו' ר' רוב **מעוריטשיר** ז"ל צפוק הונל ופחד ענוו עושה שלום צנורוניו וגו' עשיית השלום הייט שכל אחד ונהארבעה יקודות א' ר' ו' ע' אונר לחצ'ו לנה כן להחצר עלי הלל ונלד עלמוותך אחת צחינת חין ואפס רק ונלד בצורות והספעה צורח עולם עלך שנחן לך חיורו והספעהו . איכ ונה שירשך צורח עולם תירס ונה שירשכי צורח עולם אירס ולנה לני להחקנאות אחד צחצירו ולהחצר אחד על חצירו ונה נעשה שלום ציניהם ו"ח הלל הונל ופחד רק ענוו עם הצורח צ"ה שהוא הונספיע לכל אחד ונה יקודות א' ר' ו' ע' צכל אחד שיעור חיורו ונה עושה שלום צנורוניו עכ"ל (אחר חיזה יוים כתבתי לרצווי הלדיק וכו' **מאפטא** הכל חיגרת נקשה ונדצרים הסנעין לי וכללתי צחך חיגרת וכתבתי צנה הלשון צעת האיר כצוד רצווי פיק זכיתי לשנווע דצרי עתיק יווני ונל ונפי אדווניר ונפורס' נקדושה ובעהרה ודצר אחד עוררתי צנה שגילה כצוד אדוני דצר ונחוק שהשלום עעושה הקציה צנורוניו הוא צאה שכי' ונהארבעה יקודות א' ר' ו' ע' וכו' כה"ל וצנעוני זאת היהרתי כלצי חולי זה כוחת חונרס ז"ל (צצא צחרח) צרצה צר צר חנה שרחה גלי היס שדליית

והלל להחצר לנשטפיה לעלוח ח"ל חברים חזי בצרסיה דמוך עלך וכו' כונתו הלל ונלד עלמוותך את צחינת חסן ואין רק ונלד בצורת השפע צורח עולם ורנו ל' רנו האונר כה"ל ואחר חיזה שצעות קיפרו לי אכשי שליחו העמודים לפניו צעת שהגיע לידו החיגרת הכל הניט צו ערך חלי שעה והיטב צעיניו והנחלי שנחקבל ח"ל צעיניו) **אד"ו** ונה הניורח כ"ה צעליל שא"ח ז"ל שנוע ונהר' הלדיק **מאפטא** ז"ל ונפי הקדוש וננח ועזה נקח רחיה לכל הניורחות ונחספר צצודחי שנוע כמה חידושי אורייתא ונפיהם הקדושים וננח אלל הוא הדצר אשר דברתי עצור שהספר הזה הי' תחת ידי וים כל כך שנים וננח'ו כל הנוקיונות וההלדיקים וכו' ועצור זה לא ידעתי חך לכחצ' וכו' :

אד"ו זאת ונלחתי צחצור השני של ח"א ז"ל שגל פסקי הלכות ואיזה שו"ת וגם על גפ"ת כונל צעס והעתיקו לבאן צכדי לקרצ דצרי קדשו של הרצ הלדיק וכו' **מאפטא** : ז"ל אחד אל אחד וסיו לאחדים ציריני) **איתא** צפסקי הגאונים ז"ל חשה שנלחתי ונלד שנה ונה אללה שונחיריין עליה להחצמות כמה חעניתיים הייני תחענה פ"ד יוים רל"פין וננח ונליך עד כלות י"צ חדשים תחענה צה"צ ונל חאכל צצר ונל חשה יין אפילו צלילה שלפניו ולחצרו . וכל התעניתיים הכל ציוני עיצורה ויניקה ונחויצה לפדות וכו' ע"ש כונה ששהחיוו עליה חעניתיים חונס צחיות הללו שירד חשות כמ לעולם יס להקל חעניתיים ונשנעתי ונהרצ' הלדיק וכו' :

מאפטא כ"י שצאה לפני חשה שנלחתי צנה ונה חללה חור כי נצין צדעת ונהסכל צחכונה הקדושה ונה חעאה ונה פשעה כי חס ונלד שניעעה דמות כי צללס חלהים עשה את האדם וגו' ואם היה כח צדיטו לחות עליה ששהא הרה עשה צכרם אחד . צדלי היה צו חסונה הונקל להרצות הדמות חונס כיון שאין כח צדיטו לעשות זאת למה נצור עליה להחצמית הלל צנה חס' כחה ציורח ונפסידין

והשקידון הסחיון לגמרי ומה ז' תשובה ומה כבוד ומה י' אלף יותר טוב לתשוב כל ימי השמיטה צעד ועומת והשקצון הזה הוא כפי עשרה וועמדה ובכמה כיוולא זה היחה רובה ליתן ולפדות התעניתים שלה ואמר הרב וכו' הכול כי ההוכחה בזה בימי חרפו עם הרב הלדיק וכו' **מולאטיב** ז"ל ועודו דבריו כי בהיותו עם פ"ח בהחזקתו צקוד וקיים הוצא שאלה ז' לפניהם ופתח ונרא דאחרא בראש המדברים ופקק עליה כל התעניתים הכח צים צפקי האלוכים הכול ז"ל והוא כ"י הקיב ואמר נבין צדעת ובהשכל שפ"י ד"ה בחכמה הקדושה קיבצת מעלה של האשה הלא הוא מחמת שמייענה דמות וכו' ולא היה כח צידו וכו' ככיל והידו כולם לדבריו ואמר שגם כונת פסקי האלוכים היה על דרך זה ועתה בא וראה ההכנה תחיה את צעליה עכ"ל :

בגמרא

כל אונת אונת תפקיה להאי כי לריך אדם להיות צמדריגת הילך ולחזור תמיד לאחוריו ויהיה דנויה לו שכל ונה טעשה לחמול לא היה בגדר האונת וכן בכל יום ויום וכן יהא מנחין בין טוב לרע לצר האונת לא כמו אלו שהתנוין צעלום על כל עשייתא שהיא האונת ע"ד שביאר הגאון והרש"א ז"ל ואמר ותי האונת בעדית עדרים עדרים כמות כמות שכל כח קוצר שהאונת אללם עכ"ל וא"כ וולא"ם צעזתחם קום פניה רק כולו אונת כי אפילו אוחו ההולכים צקוק ונשוקעין בתאוות חונדה חונן קוצרים צעלום שהולכים צדק האונת ו"א כל אונת אונת תפקיה להאי הכל הוא בגדר האונת אללו אלא יש לו להאדם לפטפט צנועסיו ולהיות וולא"ם חונד הקרובת האונת ז"ל לעולם יראה אדם עלמו כאילו הוא חייב ואין לו ללמוד זכות על עלמו וזה הוא העיקר ההכנה וע"י רנו ד"ל חכמה דובין ונחערין ויכה כלומר שזה שורט חכמה יהיה דיבין ונחערין ויכה שלא ללמוד על עלמו זכות : לא כן הרשעים בחושך ילכו וכל ונה טעוין דנויה להם נשטין על פי התורה ונציאים להם רחיות ונזיפות ונפ"ם לזה לועק הכזיא צקס ד' ונה וולא"ם צי עול וגו' כלומר לזה ד"ל ללם צרשעחכס כי גם תולים בהתורה כצבול לולא רחיות ונזיפות ונחערין וזה ידויק באומרנו ונה וולא"ם צי עול : צי דייקא : זה השפל דוד המלך ע"ה אהלך באויתך ו"ל וא"ל אומר אהלך באונת כי כונה גורמי אונת איכא צקוד צמוד דכולא גורמין אהכלילין צים לזה השפל אהלך באויתך באויתך דייקא להאי עיני צקודת האונת אונת : קניית העינים בהאדם ח"ו הכל בא ונקיבת מעלה כעורים ע"ה טקשה הרבה לפרוש היונה ע"ד שביאר הרב הלדיק כי ר' **ויס"א** ז"ל מעלה כעורי ופסעי אל תזכור וגו' לא אומר חונחק כי קשה לפרוש היונה להיות העין כונחק גמרי בקירוב הזון והרבה יש לבנות און על זה ולכן השפל טע"פ ציני אל תזכור עכ"ל זה הוא דונתרגס וכן בן עזיאל על אומרן לך לך מאלרך ונמולדתך וגומר

אחפרט און ילדותך וגו' וכן תרגום אונקלוס ונמולדתך וכו' חונן לחטאת כעורים והרבה לריך צקשת רחמים על ז"ל והכל חפלים ליראה ד' אלא לריך לזה פריקות ונעוה"ז והצדירות וצני אדם ולספוד בכל יום הפלתו דונענה לפני יולא הכל כאומר ז"ל לולא הקצ"ה עזרו וכו' ולא כשעשה תשובה ונחנה זדונותיו כעשו לו כזכות וע"ד שפגע הרב הלדיק וכו' **מברדיטשוב** ז"ל צאדם רשע אחד שהיה גזר אלם ותקוף וסופט העיר הפסוקו צנגדו ואמר לו חזור כך וצוה יש לי קאלא גדולה עליך כי נח"י שצעל עזירה גדול אהה אם תעשה תשובה אז יתחפרו כל זדונותיך לזכות ויהיה לך יותר זכות וננוי עכ"ל ויש להעמיס זה באומר ז"ל צמקום שצעלי תשובה עומדים אין לדיוקים גמורים יכולים לעמוד כי לצעית כהפכים לו כל זדונותיו לזכות (ד"ע)

מהרב

אלהי וכו' **הבעש"ט** ז"ל אל תשליכו בצחרותו אינו לריך קיוע חמונה אלא הכונה דלפעמים יתלהב אדם לחימה עזיבא הן לתורה והן לתפלה ואל חיכה ונחייטן אליו זה ההתלהבות והחשק רק חיכך ונייד יפול מהחשק דוונס לו כאילו הזקין זה הונטה ע"ד כפרונגנא ישינה לזה אומר אל תשליכו ונהתלהבות להיות צעירי קוקת וכפרונגנא ישינה אלא שיהיה אללי כפרונגנא חדשה עכ"ל וע"י יוכלין לפרש ונה שאמר צגמרא היוצב צגל כישן דני כי ויי שנתמיד צלימודו גליח אדעתיה שהתורה חביבה עליו כפרונגנא חדשה שהכל וקלקלין זה : אש"כ היוצב צגל גליח אדעתיה שהתורה אללו כפרונגנא ישינה וזה

מהרב

הלדיק וכו' **המגיד** הגדול ז"ל ביאר הנשכה עושה ואינו הולך סכר ונעשה צידו וכו' כי הנשכה נחמיה נחין בא : אדם טעושה ונות חונד ואינו הולך בזה עונדריגה לעדריגה ונחרן הנשכה סכר ונעשה צידו פירו' צודלתי כל עשיותיו איכסאלא לטס קצלת פרס וע"ד הנדרש פרשה צתקות יד ליד לא יקנה רע אם האדם עושה הנוטה ורולא חיכך לקבל סכר ויד ליד לא יקנה וכו' כי אליו רלו אצותיו לקבל סכרן ויד ליד לא היו לר שום תשובה ח"י הה"ד זכרתי את צריתי יעקב וגו' עכ"ל :

מהרב

הגאון והלדיק וכו' ר' **משולם מטיסמיניץ** ז"ל צגמרא לא היו ידעי רבין מאי השלך על ד' יהבך אומר רבא זננא חדא היו אזליכא באורחא אומר לי האי טייעא שקולי יהבך ועדאי אגמולאי וכו' עכ"ל ולכאורה הוא דבר זר ורחיק דרבנן לא היו ידעי פירוש הפסוק עד שזעס וטייעא סוחר יטענאל : אלא הכי פירושו כי היה עסקת

ליקוטים יקרים

ונספקא להו לרבנן רזינא דקראי אהדרי כי זכחונו אחד
 אונר וזרכתיך בכל אשר תעשה וגו' יכול אפילו יוסף וצטל
 חלונוד לונר בכל אשר תעשה וגו' ויבא וזה הכתיב שהחיוז
 על האדם לעשות פעולות הכופיות כל יונו ללודך פרנסתו
 בכל כוחו וכאן כתיב השלך על ד' יהבך וגו' ונשוע וזה
 הסיפוך עד לאחרוני לים ויילחא ברבא בר בר חנה שהלך
 בדרך ונשא כבד הים עליו וכפי דרך עבד היה החיוז
 על רבא לזקק ונאח הטייעא להקל ונעליו הנשא אס הפירות
 הוא כפירות הראשון דייקא אבל הלדיק הזה דרך אחרת
 היה לו ולא ראה להתחיל ולהשתדל עם הטייעא ותלה
 בעומו בדי אס יתא רבון הצורא ביה להקל ונעליו הנשא
 יסלח ונחשבה בלב הטייעא שיאונר בעלמו לרבה שקולו
 יהבך כפירות השני וכן הו' וי' השלך על ד' יהבך היינו
 שאין לו לאדם לעשות בכל השתדלותו ללודך הפרנסה כדרך
 העולם בעויה לילה לא ישכב יונס לא ימו וכי דהא חזין
 כאן ברבא בר בר חנה שהלה זעמונו בדי וכן הו' אלא
 יש לאדם להשתדל בחיזה קיבה לפרנס' כדי לקיים וולוח
 החורה וזרכתיך בכל אשר תעשה ואין ונעלור לדי להטיע
 ביה אזו צונעט וכטיס לו לאדם חיזה קיבה ונעט לפרנסה אזו
 הנשאר ישלך על ד' והצו עכ"ל :

מהרב הלדיק וכי ר' **סענדור** ז"ל אח לא
 פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
 כפרו וגו' כי ראינו ונקלה אנשים שמתנים לזקה פעם
 לפדיון עצים פעמים ללודך עני להשיא צד פעמים לעני
 על שנים ובלווה ולחיהם ולקרוביהם עניים ונכחין
 צעירים וזכיקר כל וזה נוכח דכל עשיתו חינה אלא
 להתפארות ונצי האדם ולא לשם שמים דאס היה בוונתו
 לשם שמים היה עושה כפי הדין הקרוז קרוז קודם ונצטרך
 אל תחעלם ועיניך קודניים לעניי אחרים חס פירות הפסוק
 אס לא פדה אלא יפדה איש אחר אשר לא אחיו הוא וזה
 נוכח לא יתן לאלהים כפרו פ"י הכופר והלזקה שמתן
 אינו מתני לשם אלהים היינו לשם שמים רק להתפארות
 וזאונת מני שרולה לזכות צוולוח הלזקה יש לו לקיים כפי
 המירם הקרוז קרוז קודם ונצטרך אל תחעלם עכ"ל :

מהרב הלדיק וכי ר' **היים סאנציר** ז"ל
 (תהלים) ואל זעם
 יום וגו' ע"ד אונרם ז"ל (עכ"ס פרק א') כשנכח לצעל

ח"ו כפרע ונעט וז"ל חל זעם בכל יום פ"י זה חקד גדול
 שזעם בכל יום ונפרע ונעט ונעט וזה סס אל וורה חל
 חקד עכ"ל :

מהרב הלדיק וכי ר' **משה לייב**
מיסאסיב ז"ל
 ביאר הכתיב ישי חקדך עלינו כאשר
 יחלנו לך פ"י כסם שאנחנו ונחלי ונלפ"י חויד לשיך הגדול
 שחענווד לנו צעת לרה אף שאין אנו נשגיגים איהך חל
 על פי אונרם כן אהה ית"ש יהי חקדך עלינו אף שאין
 אהה רואה וננעשטי שום טיב שיהיה ודה כנגד ודה וזה
 פ"י יהי חקדך ד' עלינו אף שאין אהה רואה וננעשטי שום
 טיב וי"ו יהי חקדך עלינו כיוו כאשר יחלנו לך ואין אנו
 נשגיגים כלום רק ונלד אונרם שאנחנו צני ישראל ונאונרם
 שאתה אדון עולם ולך ד' הונולכס וגו' והעושר והכבוד
 ונלפ"יך ואתה וישל בכל עכ"ל :

מהרב הלדיק וכי **מקאוניני** ז"ל כתיב לא
 לנלח תשכחו וגוור וכתב
 הטיבנו ד' חליך וגו' דטרוע הייכות קציה אונר טיבס אל
 וגו' וכנסת ישראל אונרם הטיבנו ד' חליך וגו' וז"ל לא לנלח
 פ"י צטביל ביטח תשכחו ותעצבו ח"ו אלא יהקיים צט
 כלחוני צני והטיבנו חליך עכ"ל :

מהרב הלדיק וכי ר' **זוסיא** ז"ל בגמרא חת
 זכות אבות כלונר זכות איש חס ונלשון חוים
 צטליונות וצחונימות ע"ד ויעקב היה איש חס ונלשון חוים
 היה עם וגו' וע"ד חורח ד' חוניוה הגס שכלו כל הקלין
 וזכיות של ישראל וכל נוקים הזכות אבות עדיין צחונימות
 עכ"ל :

הכשה גדול אחד להרב הלדיק ר' יוסף הכיל ז"ל
 הגמרא דאיתא לונד לשיך לונר אינו וזה
 והקשה הגס שיודע ילמוד לטוב לונר אינו יודע אהנה
 (עי' ש"ך ח"ו סיוון ע"ה ס"ק כ"ז וסיוון ק"י ס"ק ה')
 והטיב הלדיק הכיל אינכס יודעים פירוש הגמרא הי"פ לונד
 לשיך לונר אינו יודע כלונר אינו יודע ונכור להשואל ע"ה
 טיבו אס הגון הוא להטיב לו עכ"ל :

מסאסיב
 ונלפ"יך ואתה וישל בכל עכ"ל :

מסאסיב
 ונלפ"יך ואתה וישל בכל עכ"ל :